

De Grieten van Vanderrieten

(The Reluctant Rogue)

Komedie in twee delen

door

JOHN PATRICK

vertaling

Alex van Haecke

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GRIETEN VAN VANDERRIETEN - THE RELUCTANT ROGUE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHN PATRICK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Carlo Vanderrieten; professor aan de universiteit,

Margit Baum; jonge studente,

Angie Pepermans; studente,

Ingrid Nulens; weelderige studente,

Hercule Omer De Jaegher; welgestelde West-Vlaamse veehandelaar,

Zenoria; zijn dochter,

Vanessa Jamart; sjieke, zelfverzekerde vrouw van 30,

Carlo; z.g. zoon van Vanessa.

EERSTE DEEL

Als het doek opgaat zit Carlo aan zijn werktafel. Hij is bezig zich door een stapel verhandelingen heen te werken. Hij is een grote, slanke, knappe man van vooraan in de dertig en heeft een aanzienlijk sex-appeal. Hij is losjes, sportief gekleed en draagt een modieuze bril. Naast hem staat een drankje waarvan hij nu en dan eens nipt. Telkens als hij een nieuwe verhandeling van de stapel neemt, gromt hij uit tegenzin. De telefoon gaat.

CAR.: Scheisse! *(hij gaat naar de telefoon die op het salontafeltje staat)* Hallo! O, dag Ma. *(hij laat zich in de zetel diep onderuit zakken, zijn voeten op het tafeltje. Hij bereidt zich duidelijk voor op een lang gesprek)* Ik zat net aan jou te denken! Hoe is het met je, schat? Wat bedoel je met: ontgoocheld? *(slaat op zijn voorhoofd)* O, nee! O, Jezus, je gaat me toch niet vertellen dat het vandaag moederdag is? Alweer? Och, lieve schat, sorry dat ik het vergeten ben. *(zucht)* Ik weet dat het niet te veel gevraagd is, moeder. Ik weet dat het alleen maar een postzegel kost, lieveling. Ik weet dat jij bijna stierf toen ik geboren werd, schat. Ik weet het! Ik weet het! Ik weet het! *(gaat rechter zitten)* Wacht even, hang nu niet op! Laat het me uitleggen, mama. Ik heb net een auto-ongeval gehad en ik ben vandaag pas uit het hospitaal ontslagen. Ik loop trouwens nog op krukken. *(kruist zijn benen)* Maar ik wilde je niet onnodig ongerust maken, schattebol. Is het me vergeven? Wat bedoel je met: deze keer? Je wil toch niet zeggen dat ik het verleden jaar ook vergeten ben! *(zakt weer onderuit)* Moeder, ik ben een driedubbel overgehaalde klootzak. Ik verdien zo geen schitterende, begrijpende, verdraagzame, vergiffenis schenkende heilige als moeder. Jij zou de moeder van Wilfried Martens moeten zijn en niet van een ezelachtige professor aan een ezelachtige universiteit met een ezelachtig geheugen wanneer het gaat om de belangrijkste dag in zijn leven. Schatje, ik beloof je dat als ik je het volgend jaar weer vergeet, ik zelfmoord zal plegen. Kan ik je daarmee een plezier doen Nee! Nee! Hang niet op! Het was maar een grapje, mammiemoettie. Ik hou van je! Ik ben op dit ogenblik trouwens volop naar je foto aan 't kijken. *(kijkt naar zijn glas)* Natuurlijk doe ik dat, ze staat in een stevige kader dag en nacht op mijn salontafeltje, zodat ik er altijd naar kan kijken als ik me eenzaam voel. *(glimlacht zelfvoldaan)* En hoe is het met Pa? Hij is wat? Naar de kroeg! Laat hij je dan zomaar alleen op moederdag? De klootzak! Nee! Dat meen ik! Jij hebt je carrière opgegeven voor die luiaard. Jij had een beroemde zangeres kunnen worden. Een nieuw soort Zangeres zonder Naam, verdomme! Hij

heeft wat? Maar waarom laat je nu als nachtwaker je job staan? Wie kan er nu meer slapen op zijn werk dan een nachtwaker? Jaja, ik luister. Vertel maar verder. *(hij legt de hoorn neer en gaat zich bijschenken. Dan komt hij terug, steekt onderweg een sigaret op en neemt de hoorn terug op.)* Ja... ja... dat is verschrikkelijk. Ik ben heel blij, schat, dat ik meer van jou heb dan van hem. Ben je zeker dat hij mijn vader is? Nee, nee... hang nu niet op! Ik maakte maar een grapje! Heb je soms geld nodig, lieveling? Maar je kunt toch niet eeuwig van het OCMW en zegeltjes van de Fort leven. Wel, hij is verkeerd! Schattie, ik stuur je hoe dan ook een check. Ik wil dat je voor jezelf iets koopt voor Moederdag. Iets onnozels dat je niet kunt gebruiken, zoals bijvoorbeeld een roestvrij stalen aspergemes of een doos gekleurde condooms! Wacht! Wacht! Ik wou je alleen maar wat opvrolijken! Ik deed niet sarcastisch, zo ben ik niet. Ik gelijk toch op jou. Ja, moeder, dat weet ik, het is geen dag om sarcastisch te zijn. In elk geval mijn dag is goed dankzij jouw telefoontje en ik dank je dan ook uit de grond van mijn ondankbaar hart. Wel... ga de straat op, en ga snookeren of je bezuipen. Ga dan naar de kerk bidden voor beter weer! En nog eens bedankt voor het bellen! Ik hou ontzettend veel van je. Kus-kus, bye-bye. *(hij legt op en zucht diep)* Scheisse! *(vouwt dan zijn handen als voor een gebed)* O, Heer, wees mij arme zondaar genadig en doe me tenminste aan haar verjaardag denken.... wanneer dat ook mag zijn. *(kijkt rond)* Waar is mijn verjaardagskalender nu weer gebleven? *(vindt hem)* Maria Josepha Vanderrieten- Suyckerbuyck... Maria Josepha Vanderrieten-Suyckerbuyck... hier... 10 april... Dat is in de buurt van Pasen. *(gaat het boekje wegleggen)* Ik zal haar een chocoladen konijn sturen. *(gaat aan zijn werktafel zitten en neemt een nieuwe verhandeling. De telefoon gaat)* Scheisse! *(naar telefoon)* Hallo. Ja... en voor jou ook een dikke natte kus. Met wie spreek ik? O, Annabelle! Natuurlijk wist ik het, ik plaagde je maar even. Meen je dat? Wel... ik zou je opgebeld hebben, maar mijn telefoon is een tijdje gestoord geweest. De mannen van de PTT zijn nog maar net de deur uit, schat. Nee, mijn eendje, ik kan niet weg vanavond, ik moet een miljoen verhandelingen verbeteren. Trouwens ik heb een ontzettende verkoudheid en ik zou niet willen dat jij ze ook kreeg. Ik bel je wel, engel. Hou je! *(legt in)* Wie is in godsnaam Annabelle? Gaan ze mij nu nooit met rust laten. *(nipt aan zijn drankje en gaat weer aan zijn werktafel zitten. Denkt even na)* Annabelle? *(haalt te schouders op)* Och, wat kan mij het schelen. *(neemt een verhandeling. De deurbel gaat)* Scheisse! *(roept)* Kom maar binnen! De deur is open! *(Margit Baum, een vrijpostige, nog jonge stutente komt binnen. Ze draagt een strakke jeans)*

MAR: Stoor ik, professor Vanderrieten?

CAR.: Helemaal niet, helemaal niet... *(is plots een en al charme)* Kom binnen en doe de deur dicht. Jij moet Vanessa zijn.

MAR.: Margit. Margit Baum. Het is in verband met mijn verhandeling.

CAR.: Natuurlijk, Margit! Margit Baum. Wat een interessante naam... zo zonder tralala... Ga zitten, Margit. *(doet ze. Hij trekt snel zijn jasje aan)* Ik zei Vanessa tegen je, omdat ik vanmorgen opgebeld ben door iemand die zei dat ze Vanessa heette en dat ze me vanmiddag zou komen opzoeken. Begrijp je, ik heb zoveel studenten theaterwetenschappen dit jaar, dat ik ze wel eens door elkaar haal. Ik had moeten weten dat jij Vanessa niet bent, wie dat dan ook mag zijn. Jouw stem is veel melodieuzer. Zing jij soms?

MAR.: Ik kan zelfs niet eens fluiten.

CAR.: Wel... vergeef die surfige, warhoofdige, oude professor maar dat hij dacht dat jij iemand anders was.

MAR.: U bent de jongste professor aan de universiteit, mijnheer.

CAR.: Als je mij mijnheer noemt, voel ik me de oudste. *(meer en meer charmeur)*

MAR.: Ja, mijnheer.

CAR. *(zwaait schalks met zijn vinger)*: Niks daarvan. Noem me maar Carlo. Ik noemde jou toch ook niet "juffrouw Baum" nietwaar?

MAR.: Nee, u noemde mij Vanessa.

CAR.: Wel, van nu af aan... als we alleen zijn... is het Carlo en Margit. Akkoord? Goed. *(gaat naast haar zitten)* Waarmee kan ik je van dienst zijn Margit?

MAR.: Ik kom in verband met mijn verhandeling over Molière. Ik kon ze niet op tijd af krijgen. *(haalt de papieren boven)* Heeft dat zware gevolgen?

CAR.: Zoiets onbelangrijks toch niet.

MAR.: Dat is een hele opluchting.

CAR.: Dat hoop ik maar. *(ze staat recht en wil vertrekken)* Maar nu je toch hier bent, schat, kun je net zo goed blijven zitten en even wachten terwijl ik even naar je.... *(staart naar haar boezem)* ...je Molière, kijk.

MAR.: O... ja... gauw dan even... tenminste... als u tijd hebt.

CAR.: Ik heb altijd tijd, maar nooit voor "gauw dan even". Wil je iets drinken?

MAR.: Nee, dank u.

CAR. *(ontgoocheld)*: O... ja... ga weer zitten en laten we je Molière eens van naderbij bekijken. *(ze gaan beiden op de sofa zitten)* Molière dus... Ik zou nooit gedacht hebben dat een jong iemand als jij als onderwerp Molière zou kiezen. Hoe oud ben je, schat?

MAR.: Oud.

CAR.: Hahaha... Dat betwijfel ik... Maar goed. Molière dus nog steeds...

MAR.: Eerst wilde ik Mendelssohn nemen maar daar kreeg ik een minderwaardigheidscomplex van. Die had al een paar operas en pianosonates geschreven voor zijn zeventiende.

CAR.: Ben jij dan nog geen zeventien?

MAR.: Zeventien? Dat is stokoud vandaag de dag. Wist u dat Goya begon te schilderen op zijn veertiende?

CAR.: Je gaat me toch niet vertellen dat jij nog geen veertien bent, hè?

MAR.: God beware me, nee!! Toen ik veertien was, had ik net zo weinig borst als mijn oudste broer.

CAR. (*schuift iets op*): Heb jij een oudere broer? Hier op de univ.?

MAR.: Nee, hij studeerde al acht jaar geleden af en is nu al vijf jaar politie-officier.

CAR. (*verstijft*): Politie...offi...cier ?

MAR. (*knikt*): Net als mijn vader.

CAR.: O... (*dat ontnuchtert hem*)

MAR.: Hij is adjunct-commisaris.

CAR.: O...

MAR.: In Eupen.

CAR.: Oooooo... (*zucht van verlichting, schuift weer dichterbij*)

MAR.: Je zou kunnen zeggen dat ik als het ware in verzekerde bewaring opgegroeid ben.

CAR.: Heel interessant.

MAR.: Het was dan ook een hele opluchting van hun overdreven bodyguardgedoe verlost te zijn.

CAR. (*klopt zachtjes op haar hand*): Gelijk heb je. Als je oud genoeg bent om te gaan kiezen, ben je ook oud genoeg om je eigen ideeën te hebben over wat mag en wat niet. Voor wie kies jij, schat?

MAR.: Voor Greet Vlaeyen.

CAR.: Wie?

MAR.: Greet Vlaeyen. De kandidaat-praeses.

CAR.: Ik bedoelde op een meer volwassen niveau.

MAR.: Ik denk niet dat volwassenheid iets met leeftijd te maken heeft.

CAR. (*knikt*): Ik hoor dat je inderdaad zo over een en ander je eigen ideetjes hebt, hè.

MAR.: Zou u dat niet beter kunnen beoordelen door mijn Molière te lezen, mijnheer?

CAR.: Natuurlijk... natuurlijk... (*neemt de papieren*) Molière. (*leest*) Jean-Baptiste Moliere werd geboren in het jaar onzes Here 1622... (*stopt en tikt weer op haar hand*) Daar hou ik van: "in het jaar onzes Here"... Het laat een lieve, romantische inborst vermoeden...

MAR.: Ik vind het eerder zwak en ouderwets.

CAR.: Nee... nee... nee... Je mag nooit een romantische zwakheid verdringen. Daar hou je alleen maar vreselijke frustraties aan over. Je moet sterk zijn in je zwak zijn.

MAR.: Is dat geen contradictio in terminis.

CAR. (*nogal verheven*): Het leven is een en al contradictio in terminis. Maar kom, we komen niet veel verder met... Molière. (*legt zijn arm op de rug van de sofa, ietwat rond haar schouder en leest*) De vader van Molière was de Koninklijke Behanger van Louis Treize, Koning van Frankrijk." (*laat nu zijn hand helemaal op haar schouder vallen.*) Hei, dat wist ik zelfs niet.

MAR.: Het staat nochtans in elke encyclopedie. (*wijst*) Zo staat het er in het Latijn. (*ze leest*) "Deo teste meo, ut Johanus Baptistus Poquelinis hinc ad munu suppelectilis regalis instruendae designaretur de manu ipsa ego Ludivicus tredecimus, rex Galliae decrevi.

CAR.: Jaja...jaja... (*leest het Latijn luidop en herhaalt het in het Nederlands*) Weet je wat je hiermee bewijst, Margit? Het bewijst dat je goed opzoekingswerk hebt verricht en goed opzoekingswerk verraadt vakmanschap en vakmanschap verraadt scherpzinnigheid en scherpzinnigheid.... Ik kan nauwelijks geloven dat je pas zestien bent.

MAR.: Achttien.

CAR. (*gerustgesteld*): Ach zo! Achttien? Zullen we doorgaan!

MAR.: Als u er niets op tegen hebt.

CAR. (*neemt haar even geruststellend bij de schouders*): Helemaal niet!! De meeste verhandelingen zijn zo ongelovelijk saai... maar jij bent erin geslaagd mij vanaf je eerste paragraaf te boeien. Dat wijst op een gevoelige, bekwame intuïtie...

MAR.: Dank u, professor.

CAR.: Carlo!

MAR.: Carlo.

CAR.: Zo. Waar waren we? (*leest*) Molière was niet de echte familienaam. Wat was... (*draait zich naar haar*) Hoe spreek je dat uit?

MAR. (*in perfect Frans*): Poquelin.

CAR. (*Neemt haar kin in zijn hand*): Margit... Jij verbaast me. Met een onfeilbaar inzicht leg jij het accent op wat de basis en wat belangrijk is.

MAR.: Doe ik dat? Echt?

CAR. (*neemt haar handen*): Vertrouw je niet op mijn oordeel? Waarom... Om welke banale reden zou ik zomaar wat zeggen. (*trekt zijn handen terug*)

MAR. (*grijpt zijn handen*): O, ik wilde helemaal niet insinueren dat u mij beledigde. O, alsjeblief, denk dat toch niet, professor.

CAR.: Carlo.

MAR.: Carlo.

CAR.: Dat is beter. Kijk, jij bent een uitzonderlijk student... het soort dat ik dolgraag onder mij... onder mijn... vleugels neem.

MAR.: Ik ben u zeer dankbaar. U weet niet hoezeer ik uw belangstelling waardeer...

CAR.: Goed. We schieten erg goed op, hè Vanessa.

MAR.: Margit.

CAR.: Margit. *(legt de verhandeling neer)* Wil jij eens iets weten?

MAR.: Natuurlijk, daarom ben ik ook student.

CAR.: Jij brengt mij in de war. Het is jouw schuld dat ik zo verwarrend klink.

MAR.: Wat heb ik dan gedaan?

CAR.: Het is niet wat je hebt gedaan... helemaal niet... Het is wat je bent!

MAR.: Wat ben ik dan?

CAR.: Van al de studenten van dit jaar heb jij de meest onweerstaanbare persoonlijkheid. Jij komt de klas binnen en dan gaat er iets van je uit, dat onmiddellijk de aandacht trekt. O, denk niet dat ik niet naar je gekeken heb. Ik ben nog niet immuun!

MAR.: O, professor... ik bedoel Carlo.

CAR.: En je bedwelmende parfum helpt ons, arme stumperds, nog meer in de put. Wat is het?

MAR.: Je houdt vast niet van de naam. Ik hou er tenminste niet van. Het was een Kerstgeschenk.

CAR.: Hoe heet het?

MAR.: "Goesting".

CAR.: Niet meer gebruiken, schat.

MAR.: Ik wist dat u er zich zou aan ergeren.

CAR.: Dat is het niet. Weet je hoe het eigenlijk zou moeten heten? "Onvrijwillige doodslag".

MAR. *(lacht)*: Ik zal een douche nemen.

CAR.: Nee... nee... nee... We moeten nu ook weer niet overdrijven. Maar het is verschrikkelijk.. *(hij leunt naar voor)* ...hoe het me ophitst... Ik voel dat ik het een gepaste hulde moet brengen. *(kust haar op het voorhoofd)*

MAR.: Dank u. *(hij kust haar op de lippen en trekt haar dan naar zich toe. Er volgt een gevecht waarbij hij tenslotte op zijn rug op de grond ligt)*

CAR.: Wat ben jij sterk, zeg.

MAR.: Papa leerde mij judo. *(neemt de telefoon)*

CAR.: Wat ga je doen ?

MAR.: Professor Vercruyssen opbellen. Ik vind dat onze rector moet weten dat we bij de germaanse met een sexmaniak opgescheept

zitten.

CAR.: Wacht! Wacht! (*sukkelt recht*) Laat het me uitleggen.

MAR.: U hoeft het mij niet uit te leggen. Als eerstejaars heb ik voor de lol een paar cursussen sexologie gevolgd.

CAR.: Luister, schat.... als jij me aangeeft verlies ik mijn stoel.

MAR.: Welke stoel?

CAR.: Mijn leerstoel... mijn job... Nog zes maanden en dan ben ik vast benoemd.

MAR.: Dat is te lang om te wachten. (*draait een nummer*)

CAR.: Alsjeblief, Vaness.... heu... Annabe... Margot... heu... Margit.... Wil jij de dood van mijn moeder op je geweten?

MAR.: Wat heeft je moeder nu met jouw libido te maken? Je zou je moeten schamen!

CAR.: Alsjeblief, luister. Net voor jij kwam, kreeg ik een telefoontje. Ze brachten mijn moeder net naar het hospitaal.

MAR.: Op moederdag?

CAR.: Dat is de enige reden waarom ik me zo tot je aangetrokken voelde. Kwestie van een beetje menselijke warmte. Ik moest alleen maar het gevoel hebben dat ik niet alleen was.

MAR.: Wat is er verkeerd aan je moeder... buiten het feit dat ze jou geworpen heeft.

CAR.: Niet onbeleefd zijn, Margit. Ik ga door een hel op het ogenblik. (*gaat op de sofa zitten met zijn hoofd in zijn handen*) Begrijp je 't niet? Ik had je nodig.

MAR.: Ik ben jouw moeder niet.

CAR.: Ik ben totaal onbelangrijk, maar haar nog meer pijn doen op een dag als vandaag, is iets dat ik niet kan verdragen. Kwets haar daarom niet nog meer. Ze vecht haar leven lang opdat ik iets zou kunnen worden.

MAR.: Wat? Een sexmaniak?

CAR.: Ik kan vannacht niet bij haar zijn... dat is onmogelijk... en ik ben er kapot van als ik eraan denk dat ze daar zo alleen is.

MAR. (*legt de telefoon neer*): Waarom is je vader niet bij haar?

CAR.: Gesneuveld in Korea. Maar gedecoreerd.

MAR.: Dan ben je toch ouder dan ik dacht.

CAR.: Hè? ...O... barmhartige God... als ik haar verlies.... (*snikt*)

MAR. (*gaat naast hem zitten*): Is het haar hart?

CAR.: Ze wou het mij niet zeggen. Ze wil niet dat ik me zorgen maak. Is dat niet prachtig?

MAR.: Sorry... ik heb jouw manier van doen verkeerd geïnterpreteerd.

CAR.: O, dank je Marijke... Margrietje... Margitje.... (*drukt haar tegen zich aan*) Je hebt me echt geholpen. Ik weet niet hoe ik je daarvoor moet

belonen. Je bent zo lief. Zo zacht. Jij ruikt zelfs zoals mijn moeder.

MAR.: Gebruikt die ook "Goesting"?

CAR.: : Ik bedoel rein, fris, morgendauw, nachtregeen, lentebloesem. (*lust haar hand*) "En al de parfums van Arabië zullen deze kleine hand niet kunnen omkopen."

MAR.: Shakespeare. MacBeth.

CAR.: Oho! Hoe weet jij dat?

MAR.: Ik heb ooit de heks gespeeld.

CAR.: Jij bent lekker... fijn... gezelschap, Margit. Blijf bij mij. Een uurtje of twee.

MAR.: Ik kan niet...

CAR.: Help me over dit traumatisch opstapel....

MAR.: Om drie uur heb ik psychologie....

CAR.: Kom dan daarna terug. Ik heb iemand nodig om samen de nacht mee door te brengen....om mijn nachtwake te delen. Cervantes. Don Quichote.

MAR.: Samen de nacht doorbrengen?

CAR.: We zouden hier wat kunnen zitten en wat praten.

MAR.: Over Molière, Shakespeare, Cervantes, je moeder of jezelf?

CAR.: Ik vertrouw mezelf niet als ik vannacht alleen moet blijven... want toen ik klein was en mama's baarmoeder moest worden weggenomen, probeerde ik zelfmoord te plegen.

MAR.: : Weet je wat ik zal doen ? Ik kom terug en dan zal ik eten voor je maken.

CAR.: Meen je dat? Echt? God zegene en beware je...

MAR.: Moet ik iets meebrengen?

CAR.: Je tandenborstel. (*grijnst*)

MAR.: Je bent er inderdaad erg aan toe, hè?

CAR.: Maar je komt toch terug, hè? Zeven uur?

MAR.: Op mijn woord van akela. (*gaat naar de deur*)

CAR.: Ben je zeker dat je nu al niet kunt blijven?

MAR.: Nee. Als ik blijf, zal ik daar later spijt van krijgen.

CAR.: Bang?

MAR.: Bang dat je niet door mijn Molière zult geraken. (*ze gaat buiten. Hij wipt naar zijn werktafel. Dan gaat de deurbel opnieuw*)

CAR.: O, scheisse! (*roept*) Kom maar binnen! (*Angie Pepermans, een andere attractieve studente, een beetje formeler ingesteld, komt binnen met een manuscript*)

ANG.: Bent u bezig, Professor Vanderrieten?

CAR.: Wel... niet al te bezig...

ANG.: Kent u mij nog?

CAR.: U bent toch toevallig niet degene die daarstraks aan de telefoon

zei dat ze Vanessa heette?

ANG.: Nee, ik ben Angie. Ik ben degene die gisteren bij de audities niet kwam opdagen.

CAR.: Oh ja, nu weet ik het weer. Voel je je beter?

ANG.: Heel wat. Daarom ben ik nu ook hier. Ik vroeg me af of u me niet opnieuw een kans zou willen geven voor die rol in "Schandaal in de Wetstraat".

CAR.: Welke rol bedoel je?

ANG.: De prostituee.

CAR.: Wel, Annab... An... juffrouw, heb jij enige ervaring... als actrice bedoel ik?

ANG.: Zeer weinig.... als actrice. Ik heb tot nu toe nog maar één keer gespeeld. In Alice in Wonderland.

CAR.: Als Alice?

ANG.: Nee, het konijn.

CAR.: Goed zo, dan noem ik je voortaan Bunny. *(lacht wat dommig)* Ga zitten, schat.

ANG.: Dank u. Toen ik vanmorgen uit de douche stapte, keek ik in de spiegel en ik zei : Angie Pepermans, jij kunt die hoer net zo goed spelen als Greet Vlaeyen... als Professor Vanderrieten je natuurlijk een tweede kans geeft.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto